

Sygn. akt VII K 731/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 7 czerwca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Cisak-Nieckarz

Protokolant: sekr. sądowy Dawid Lesiakowski

przy udziale Prokuratora: xxx

po rozpoznaniu w dniu 7 czerwca 2018 roku

sprawy **W. P.** s. E. i J. z domu M., ur. (...) w S.

oskarżonego o to, że:

w dniu 24 października 2017 r. około godz. 07:57 na (...)km na wysokości m. P., gm. S., pow. (...), woj. (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny samochód osobowy marki V. (...) o nr rej (...) 8 (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadzącym o godz. 07:58 do stężenia 0,50 mg/l-alkosensor, o godz. 08:18 do stężenia 0,37 mg/l-alkosensor, o godz. 08:20 do stężenia 0,39 mg/l – alkosensor, godz. 9:14 do stężenia 0,26 mg/l, godz. 9:16 do stężenia 0,27 mg/l, godz. 09:48 do stężenia 0,18 mg/l, godz. 10:18 do stężenia 0,13 mg/l alkoholu etylowego w wydychanym powietrzu czym umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

- na podstawie art. 66 § 1 i 2 kk i art. 67 § 1 kk postępowanie karne wobec oskarżonego **W. P.** warunkowo umarza na okres próby 3 (trzech) lat;
- na podstawie art. 67 § 3 kk w zw. z art. 43a § 1 kk orzeka wobec oskarżonego **W. P.** świadczenie pieniężne w kwocie 2.000 (dwa tysiące) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;
- na podstawie art. 67 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 1 (jednego) roku;
- na podstawie art. 63 § 4 kk zalicza oskarżonemu na poczet orzeczonego w pkt 3 zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 24.10.2017 roku;
- zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 448 (czteryście czterdzieści osiem) złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem opłaty.

Sygn. akt VII K 731/17

UZASADNIENIE

W. P. został oskarżony o to, że:

w dniu 24 października 2017 r. około godz. 07:57 na (...) km na wysokości m. P., gm. S., pow. (...), woj. (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny samochód osobowy marki V. (...) o nr rej (...) 8 (...) znajdując się w stanie

nietrzeźwości prowadzącym o godz. 07:58 do stężenia 0,50 mg/l-alkosensor, o godz. 08:18 do stężenia 0,37 mg/l-alkosensor, o godz. 08:20 do stężenia 0,39 mg/l – alkosensor, godz. 9:14 do stężenia 0,26 mg/l, godz. 9:16 do stężenia 0,27 mg/l, godz. 09:48 do stężenia 0,18 mg/l, godz. 10:18 do stężenia 0,13 mg/l alkoholu etylowego w wydychanym powietrzu czym umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

W dniu 24 października 2017r. około godz. 07.57 w miejscowości P. W. P. prowadził pojazd marki V. (...) o nr rej (...) 8 (...). Kierujący opisanym wyżej pojazdem uczestniczył w zdarzeniu drogowym na DK (...) km, jako pokrzywdzony.

/dowód: wyjaśnienia oskarżonego - k. 65v

notatka urzędowa- k. 1/

Kierujący pojazdem marki V. (...) o nr rej (...) 8 (...) został poddany badaniom stanu trzeźwości. Wynik badania przeprowadzonego o godz. 07:58 wskazywał na stężenie 0,50 mg/l (alko sensor), o godz. 08:18 na stężenia 0,37 mg/l (alkosensor), o godz. 08:20 na stężenia 0,39 mg/l (alko sensor), o godz. 9:14 na stężenie 0,26 mg/l, natomiast o godz. 9:16 na stężenia 0,27 mg/l, zaś godz. 09:48 na stężenia 0,18 mg/l, a godz. 10:18 na stężenia 0,13 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

/dowód: notatka urzędowa k. 1

protokół użycia urządzenia kontrolno – pomiarowego do ilościowego oznaczenia alkoholu w wydychanym powietrzu - k. 2, 3/

Oskarżony W. P. ma 49 lat, legitymuje się wykształceniem średnim, z zawodu technik budowlany i gazownictwa. Świadczy pracę na stanowisku starszy monter z wynagrodzeniem około 2.000 zł. Jest żonaty, ma na utrzymaniu dwoje dzieci. Nie był uprzednio karany.

/ informacje podane przez oskarżonego do protokołu rozprawy k. 41-41v

karta karna – k.7/

Przesłuchiwany w charakterze oskarżonego W. P. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Jak wyjaśnił, bardzo żałuje tego co się stało. Nie zdawał sobie sprawy z tego, że jest pod wpływem alkoholu, czuł się normalnie. W dniu 22 października były urodziny żony. W dniu 23 października doszło do nieporozumienia między małżonkami, oskarżony wypił ze trzy kieliszki. Tego dnia nie jadł, był zdenerwowany. Jechał aby podpisać dokumenty w pracy, tego dnia wziął dzień wolny. Jak dalej wyjaśnił, przejechał około 8-9 km. Nie wyprzedzał, jechał w ciągu tak jak wszyscy. Stał w kolejce przed czerwonym światłem i został uderzony w tył auta przez inne auto. To było silne uderzenie w tył, to auto w ogóle nie hamowało. Gdyby wiedział, że we krwi jest alkohol, nie wsiadłby do samochodu. Dodał, że od 1987 roku posiada uprawnienia do prowadzenia pojazdów kat. A i B. Nie zdarzyło mu się jechać pod wpływem alkoholu. W okresie kiedy posiada prawo jazdy, a jeździł i samochodami osobowymi i busami miał tylko dwa mandaty za nieznaczne przekroczenie prędkości. Po tym zdarzeniu zgłosił się dobrowolnie do B. na terapię. Dodał, że to się nigdy nie powtórzy, nawet jest tego pewien. Jak nadto wyjaśnił, żona pracuje od ubiegłego roku. Żona zarabia najniższą krajową, zaś oskarżony ok. 2.000 złotych. Małżonkowie mają na utrzymaniu dwie córki 9 i 4 lata. Pobierają jedno świadczenie 500+. Oskarżony obawia się utraty pracy, w związku z utratą uprawnień do prowadzenia pojazdów. Pracuje w spółce gazownictwa, jako starszy monterem, z tym, że w angażu posiada taki punkt jak prowadzenie pojazdów służbowych. Kilka miesięcy był na zwolnieniu. Mieszka z rodzicami, w podeszłym wieku, matka jest po udarze, rodzice wymagają pomocy, w tym dowiezienia do lekarza. W tej kwestii oskarżonego wspomaga szwagier.

/wyjaśnienia oskarżonego – k. 65v-66/

Sąd dokonał następującej oceny zgromadzonego materiału dowodowego i zważył, co następuje:

Sąd dał wiarę wyjaśnieniom oskarżonego, przyznającego się do winy. W zakresie w jakim oskarżony wspomina, że spożywał alkohol, wyjaśnienia te znajdują potwierdzenie w materiale dowodowym zgromadzonym w sprawie, a to protokole badania stanu trzeźwości. Dokument ten sporządzony został w sposób jasny i przejrzysty, a stężenie alkoholu podane zostało we właściwych jednostkach (mg/l). Badania stanu trzeźwości przeprowadzone zostały zgodnie z wymogami określonymi w przepisach art. 129 ust. 2 pkt 3, art. 129 i ust 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012, poz. 1137 tekst jedn.).

Nie ma podstaw aby kwestionować wyjaśnienia oskarżonego w jakich odnosi się do innych kwestii. Na walor wiarygodnych zasługują także te wyjaśnienia w jakim wspomina o pokonanej w tym stanie odległości oraz o zdarzeniu drogowym na szkodę oskarżonego. Oświadczenie to jest o tyle wiarygodne, że logiczne i prawdopodobne w kontekście okoliczności zatrzymania i podania badaniom na trzeźwość.

Stąd też na podstawie tak zebranego materiału dowodowego uzasadniona jest ocena, że oskarżony dopuścił się występkę polegającego na tym, że w w dniu 24 października 2017 r. około godz. 07:57 na (...)km na wysokości m. P., gm. S., pow. (...), woj. (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny samochód osobowy marki V. (...) o nr rej (...) 8 (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadzącym o godz. 07:58 do stężenia 0,50 mg/l-alkosensor, o godz. 08:18 do stężenia 0,37 mg/l-alkosensor, o godz. 08:20 do stężenia 0,39 mg/l – alkosensor, godz. 9:14 do stężenia 0,26 mg/l, godz. 9:16 do stężenia 0,27 mg/l, godz. 09:48 do stężenia 0,18 mg/l, godz. 10:18 do stężenia 0,13 mg/l alkoholu etylowego w wydychanym, czym oskarżony wyczerpał dyspozycję art. 178a § 1 kk.

Stan nietrzeźwości w myśl art. 115 § 16 kk zachodzi wówczas, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Oskarżony niewątpliwie spożywał alkohol, na co wprost wskazał w swoich wyjaśnieniach i w związku z tym znajdował się w stanie nietrzeźwości. Kierując samochodem osobowym w stanie nietrzeźwości, zrealizował więc znamiona zarzucanego mu czynu stanowiącego przestępstwo z art. 178a§ 1kk.

Stan nietrzeźwości w myśl art. 115 § 16 kk zachodzi wówczas, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Oskarżony niewątpliwie spożywał alkohol, na co wprost wskazał w swoich wyjaśnieniach i w związku z tym znajdował się w stanie nietrzeźwości. Kierując samochodem osobowym w stanie nietrzeźwości, zrealizował więc znamiona zarzucanego mu czynu stanowiącego przestępstwo z art. 178a§ 1kk.

W sprawie nie zachodzą żadne okoliczności wyłączające bezprawność czynu oskarżonego, albo jego winę. W momencie podejmowania zarzucanego oskarżonemu działania przestępnego był on osobą dojrzałą i w pełni poczytalną. Stwierdzenie to jest w pełni uzasadnione w świetle orzeczenia sądowo-psychiatrycznego dotyczącego oskarżonego. Z opinii tej jednoznacznie wynika, że oskarżony w chwili popełnienia zarzucanego mu czynu miał zachowaną zdolność rozpoznania jego znaczenia i zdolność kierowania swoim postępowaniem. W ocenie Sądu opinia ta jest jasna, pełna, kompletna i nie zawiera sprzeczności. Pochodzi od dwóch lekarzy psychiatrów, osób obiektywnych i bezstronnych, całkowicie nie zainteresowanych w rozstrzygnięciu toczącego się postępowania na korzyść którejkolwiek ze stron procesu. Oskarżony jest zdolny do rozpoznania bezprawności swojego czynu, znajduje się w sytuacji, która nie wyklucza możliwości dania posłuchu normie prawnej. Znajdował się on w normalnej sytuacji motywacyjnej, zatem można było od niego wymagać zachowań zgodnych z prawem a nie zachowań realizujących znamiona przestępstw.

Warunkowe umorzenie postępowania karnego jest środkiem probacyjnym, który Sąd może zastosować wobec sprawcy przestępstwa zagrożonego karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 5 lat w sytuacji, gdy wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy nie karanego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają

przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie on przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa.

Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu należy wziąć pod uwagę rodzaj i charakter naruszonego dobra, rozmiary wyrządzonej i grożącej szkody, sposób i okoliczności popełnienia czynu, wagę naruszonych przez sprawcę obowiązków, jak również postać zamiaru, motywację sprawcy.

Odnosząc te rozważania do realiów przedmiotowej sprawy należy zauważyć, że stopień nietrzeźwości oskarżonego nieznacznie przekroczył ustawowy próg. Do zdarzenia doszło w wczesnych godzinach rannych, oskarżony został pokrzywdzony zdarzeniem drogowym z tego dnia. Rozważając kwestię warunkowego umorzenia postępowania karnego w stosunku do oskarżonego nie sposób nie przeanalizować jego dotychczasowego sposobu życia, uprzedniej niekaralności, faktu, iż oskarżony jest wieloletnim kierowcą, legitymującym się szerokimi uprawnieniami do prowadzenia pojazdów mechanicznych. Nie sposób też pominąć zaprezentowanej przez oskarżonego w toku postępowania postawy, tj. oskarżony od początku przyznaje się do popełnienia zarzucanego mu czynu, wyraził skruchę. W realiach tej sprawy uzasadnione jest przypuszczenie, że oskarżony pomimo warunkowego umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Wskazuje na to jego postawa w procesie. Zauważyć przy tym należy, że czyn zarzucany oskarżonemu, na tle jego dotychczasowej drogi życiowej ma charakter incydentalny i wyjątkowy. Dotychczasowy, ustabilizowany styl życia oskarżonego, pozwala na ocenę, że oskarżony akceptuje utrwalony porządek prawny i zasadniczo go przestrzega, poza incydemem jaki miał miejsce w dniu 24.10.2017 r.. Mając powyższe na uwadze, Sąd sformułował wobec oskarżonego pozytywną prognozę kryminologiczną, oznaczając okres próby na 3 lat. Okres ten w sposób dostateczny pozwoli na weryfikację postawionej wobec oskarżonego pozytywnej prognozy kryminologicznej. Przy wyborze represji prawo karnej, właściwej wobec oskarżonego i w realiach tej sprawy, nie sposób też pominąć sytuację osobistą oskarżonego, który ma na utrzymaniu dwoje małoletnich dzieci, wspomaga nadto rodziców w podeszłym wieku z znacznymi problemami zdrowotnymi.

W związku z tym, że oskarżony prowadził w stanie nietrzeźwości pojazd mechaniczny – samochód osobowy, zasadne jest czasowe wyeliminowanie wspomnianego od udziału w ruchu lądowym, chociaż orzeczenie środka zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych nie jest obligatoryjne w sprawie, wobec zastosowania wobec oskarżonego instytucji przewidzianej w art. 66 kk (vide: postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 29 stycznia 2002 r. I KZP 33/01, OSNKW 2002/3-4/15). Orzeczenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku w sposób dostateczny zrealizuje cele tego środka karnego, uwzględniając szereg okoliczności łagodzących w sprawie, z naciskiem, iż zdarzenie ma charakter incydentalny, oskarżony jest wieloletnim, doświadczonym kierowcą.

Jednocześnie na podstawie art. 67 § 3 kk w zw. z art. 39 pkt 7 Sąd zobowiązał oskarżonego do uiszczenia świadczenia poprzez zapłatę kwoty 2.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej, mając na względzie kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa, jak i dla podkreślenia naganności zachowania oskarżonego.

Mając na uwadze zatrzymanie w toku dochodzenia prawa jazdy, Sąd mając za podstawę treść art. 63 § 4 kk zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania dokumentu na poczet orzeczonego środka karnego.

W oparciu o art. 626 § 1 kpk w zw. z art. 618 § 1 kpk, art. 616 § 2 kpk, art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa tytułem zwrotu wydatków związanych z udziałem w sprawie kwotę 70,00 zł obejmującą:

- opłatę przewidziana za udzielenie informacji z rejestru skazanych w wysokości 30,00 zł,
- ryczał za doręczenia korespondencji w postępowaniu przygotowawczym oraz sądowym – łącznie 40 zł (§ 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 18 czerwca 2003 r. w sprawie wysokości i sposobu obliczania wydatków Skarbu Państwa w postępowaniu karnym /Dz. U. Nr 108, poz. 1026 z późn. zm./),
- wynagrodzenie biegłych psychiatrów w kwotach po 189 zł..

Wysokość opłaty ustalono w oparciu o treść art. 7 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (t.j. Dz.U.z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późn. zm.).